

Folketallet. Saaledes staar det i Lovforslaget, i Udvalget ere vi derimod blevne enige om at sige, at det skal udredes saaledes, at det i hver Amtsradsstreds skal betales af Amtsrepartitionsfonden og i hver Kjøbstad af vedkommende Kæmmerkasse. Naar Udvalget har stillet dette Vædringsforslag, er det, fordi det er dets Ønske, at den nuværende Tilstand bliver bevaret. De Regler, der i saa Henseende gjælde, ere angivne i en Rancellistkrivelse af 18de December 1821 og en Ministerkrivelse af 20de December 1850, og efter disse to Skrivelser er det saaledes nu, at hvert Amt betaler de Epidemioimkostninger, der opstaa i Amtsradsstredsen, og hver Kjøbstad dem, der opstaa i Kjøbstaden. For Kjøbstæderne er der imidlertid truffet den Bestemmelse, at under særlige Forhold, hvor det vilde medføre store Omkostninger, kan Justitsministeriet bestemme, at Udgifterne skal fordeles over Kjøbstæderne i Amtet. Saaledes er den nuværende Regel, og det er den Regel, som Udvalget ikke ser nogen Grund til at fravige. Det er jo nemlig saa, som alle ærede Medlemmer fra Landet og Kjøbstæderne saa godt vide, at de kommunale Forhold i alle andre Henseender ere aldeles forskjellige i Byerne og paa Landet, og jeg tror, at det kun vil forvolde Misforståelse, naar Omkostningerne fra Amtet skal fastes over paa Kjøbstæderne eller omvendt. Jeg tror ikke, at denne Forandring er heldig; thi naar det kan ske i dette Tilfælde, kan det ogsaa ske i lignende Tilfælde, hvor maaste ogsaa Kjøbstæderne kom til at betale. Efter min, og jeg tror de Flestes Erfaring er det navnlig i Kjøbstæderne, at de epidemiske Sygdomme optræde med stor Kraft, og der kan derfor ikke være Tvivl om, at Omkostningerne ville være meget større i Kjøbstæderne end paa Landet. Jeg er vis paa, at hvis den Repartitionsmaade, som er foreslaaet i Lovforslaget blev vedtaget, vilde Amtene blive prægraverede i højeste Grad. Da jeg er Formand i et Amtsråd, kan det nok forstaaes, at det ikke er muligt for mig at give min Stemme til en saadan Repartitionsmaade, hvorved det er min Overbevisning, at Amtene bleve prægraverede. Jeg vil naturligvis ganske henstille til ærede Medlemmer, hvad de ville gjøre i denne Sag, men jeg vil kun sige saa meget, at Udvalget i det Hele er enig om, at det er rigtigt at lade det blive ved den Tilstand det er, saa er der Ingen, der kan beklage sig, men hvis det blev forandret, vil ubetinget Amtene beklage sig i højeste Grad. Jeg har saa meget mere Betænkelighed ved at gaa ind paa det Forslag, som jeg er bange for Konsekvenserne. Der har tidligere

saa ofte været Tale om og Ønske om, at saa mange af Kjøbstædernes Byrder skulde gaa over paa Landet, og jeg er derfor bange for, at naar vi i dette Tilfælde gaa ind paa dette, kan det have den Konsekvens, at der næste Aar kan komme andre Lovforslag, hvor der er andre Udgifter, som Kjøbstæderne mene kan gaa over paa Landet. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade gaa ind paa dette. Hvis jeg skulde dømme i Sagen, og der blev stillet som Alternativ, enten at Amtene betalte Alt, hvad de epidemiske Sygdomme medføre af Omkostninger efter denne Lov, og ikke fik en eneste Skilling af Statskassen, eller saaledes, at Omkostningerne til de epidemiske Sygdomme bleve fordelt over Amt og By efter Folketal, og Statskassen gav den Halvdel, som her er foreslaaet, saa vilde jeg foretrække det Første, at Amtet betaler Regningen over sine Udgifter fuldtomment, uden noget som helst Tilskud fra Statskassens Side. Der staar udtrykkelig i Betænkningen, at en medvirkende Grund, hvorfor Udvalget har stillet Vædringsforslag med Hensyn til Omkostningerne, er den, at vi gaa ud fra den Forudsætning, at Omkostningerne ville blive billigere, der vil ikke ske saa store Udgifter, naar det bliver repareret paa den Maade, vi have foreslaaet. Naar der i en Kjøbstad opstaa epidemiske Sygdomme, og man veed, at en Del af Omkostningerne bliver udrede af Kjøbstaden, er der ikke Spørgsmaal om, at de Medlemmer af Sundhedskommissionen, der have hjemme i Kjøbstaden, nok skulle passe paa, at der ikke kommer større Omkostninger end nødvendig, og lige saa vil det gaa paa Landet. Hvis det derimod skal repareres, dels paa Statskassen, dels paa den hele Kreds, saa bliver Samvittighedsfuldheden mindre. Det er nu engang saaledes Tilfældet, det maa de Herrer vide af egen Erfaring. Jeg veed nok, at det ikke er, som det bør være, men naar der er Tale om at udrede Udgifter af større Kasser, Statskassen eller Amtskassen, er der aldrig saa megen Økonomi, som naar man veed, at det gaar af den enkelte Kommune. Jeg skal som et enkelt Exempel anføre Jordemoderavgifterne. Tidligere havde hvert Sogn og hver Kommune sin Jordemoder at betale til, og Andre betalte ikke noget dertil. Efter 1867, da den nye Kommunallov kom ud, gik det over paa Amtet, og nu koster det meget Mere, fordi der altid kommer Andragender om at faae det og det lavet; Sogneraadet, der ikke selv betaler det, anbefaler det, og saa bliver Omkostningerne meget større (Bertelsen nikker). Jeg kan se, at det ærede Medlem er enig med mig; naar en Kommune veed, at den skal betale noget